

der er Ønsker i Norge om at komme i en saadan Forbindelse med os, men selvfølgelig kan der ikke gøres noget deroppe, saa længe der ikke foreligger tilstrækkelig gode Tilbud fra Danmarks Side, idet det jo ikke kan skjules, at man fra anden Side søger at trække Trafikken fra Norge uden om Jylland. I det hele taget vil jeg gerne i Modsætning til min ærede Side-mand, det ærede Medlem fra Odense (Scavénus), sige; at Kommunikationsmidlernes Udvikling er en Sag af største Vigtighed, og den bør næppe begrænses til den ringe Grad af Udvikling, som han antydede; thi vi maa sikkert støtte Jordbruget ved at møde paa den Kampplads, hvor dets Udvikling er bleven vanskeliggjort; det er Kommunikationsmidlernes Udvikling, Bygningen af Jærnbaner, Bygning af store, kraftige Dampskibe, Anlæg af Kanaler og sligt, som gør, at Jordbruget har fundet sine Vanskeligheder; og vi maa møde dem, som konkurrere med os, ad samme Vej, nemlig ved Udvikling af Kommunikationsmidlerne og ved i det hele taget at udvikle alt, hvad der kan fremme Erhvervslivet her, baade paa Landet og i Byerne, og jeg er fuldstændig enig med den ærede Rigsdagsmand for Frederiksberg (Ellinger) i, at de Skattelettelse, om hvilke der er Tale, ere i Virkeligheden forsvindende over for den Betydning, som Udviklingen af Kommunikationsmidlerne vil have baade for Industri, Handel og Jordbrug. — Ja, jeg skal altsaa ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Lockoutens Betydning for vort Jordbrug, og de Konsekvenser, den har haft, men endnu kun ganske kort sige til det ærede Medlem for Møen, at jeg tror, han ser fejl, naar han sagde, at han særlig lagde os, Flertallet, paa Sinde, at fremme Skattelovene, og at vi, hvis de ikke gaa igennem, ville finde megen Misbilligelse hos Jordbruget. Jeg tror for det første ikke, at der behøver at være nogen Tvivl om, at der fra vor Side vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at faa Skattelovene førte igennem. Paa den anden Side er det vist et Fejlsyn, at det særlig skulde være Jordbruget, som skulde blive misfornøjet med en Ikke-Gennemførelse af Skattelovene. Jordbruget omfatter alle mulige Jordbrug fra det største til det mindste Hartkorn, og skønt det kan være behageligt at faa Lettelser i Kommunerne, gælder det egentligt lige saa meget de andre Erhverv som Jordbruget; og med Hensyn til Jordbrugerne maa det ikke glemmes, at en meget stor og betydelig Del af dem har — kan jeg nok sige — mindre end et Par Skæp-

per Hartkorn, og for dem kan det egentlig være temmelig ligegyldigt, om de faa en Skattelettelse af 1 eller 2 Kroner om Aaret. Og for en stor Del af Middelstanden inden for Jordbruget vil sikkerlig Hartkornslattelelsen blive fuldt ud opvejet ved Skatteansættelsen i Formue og Indtægt. Naar alligevel hele Landdemokratiet har sluttet sig til Ønsket om Gennemførelse af disse Skattelove, er det ikke særlig for Jordbrugets Skyld, men Demokratiet paa Landet som i Byerne ønsker denne Skat, fordi det er en Skat, som vil være mere retfærdig i Sammenligning med den nuværende indirekte Beskatning; Demokratiet ønsker at faa disse Skattelove gennemførte, fordi det mener, at naar man endelig skal svare Skat — hvad jeg for Resten benægter Nødvendigheden af —, er Vejen der aabnet for at faa en retfærdigere Maade at fordele Skatten paa, og fordi, naar vi først en Gang have faaet en saadan Lov, er Vejen aabnet for at udvikle denne Skattemetode saaledes, at vi i Tidens Løb gennem Formue- og Indkomstskatten kunne faa den Kompensation, man nu søger ad andre Veje, f. Eks. gennem Brændevinsafgiften, hvilken jeg for min Part er en absolut Modstander af. Nej, det er en demokratisk Foranstaltning, som vi fordre, og som, hvis den i Tidens Løb bliver udviklet, vil have den store Betydning, at der vil blive et langt kordialere Samarbejde mellem Folketing og Landsting, især hvis man til at dække uproduktive Udgifter maatte gaa til Formue- og Indtægtskatten og udvide den og tage bestandig større Kvanta gennem den for at tilfredsstille militære og lignende Krav. Det er klart, at hvis vi for 25 Aar siden havde haft denne Skat, og den var bleven rask udviklet, saa havde vi ingen Provisorier faaet. Hvis vi kunde komme til det, jeg anser for den rette Ordning, at de indirekte Afgifter i Statshusholdningen anvendes til Fremme af det aandelige og sociale Liv og Erhvervslivet, medens alle de øvrige Udgifter blive tagne gennem Formue- og Indtægtskat, vilde der blive en inderlig Samvirken mellem Folketing og Landsting for at gennemføre Besparelser paa rette Steder. — Derfor er det, tror jeg, at hele Demokratiet samler sig om disse Love, og derfor er jeg for mit Vedkommende ogsaa en Modstander af Kompensation igennem en Brændevinsafgift. Jeg har tidligere fremhævet mit Standpunkt i saa Henseende og fastholder det. Jeg er ikke blind for, at det ærede Medlem for Slagelse (Kvædt) har Ret, naar han siger, at Beskyttelsen for